

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽk/18/2019
Identifikačné číslo spisu: 8017200732
Dátum vydania rozhodnutia: 12.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200732.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. H. B., bytom V., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného sp.zn.12974/2017-PO, ČRZ:60389/2017 zo dňa 24.8.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k.2S/47/2017-33 zo dňa 18. apríla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/47/2017-33 zo dňa 18. apríla 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 2S/47/2017-33 zo dňa 18. apríla 2018 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp.zn. 12974/2017-PO, ČRZ: 60389/2017 zo dňa 24.08.2017, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Centra právnej pomoci, kancelária Prešov (ďalej len „Centrum“) sp.zn. 1N 4329/17-KaPO, ČRZ: 33334/2017 zo dňa 09.05.2017o zastavení konania o nároku na poskytnutie právnej pomoci. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal.

2. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že skúmané administratívne konanie sa začalo v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“) podaním žiadosti - návrhu a žalobca bol vyzvaný na odstránenie jeho nedostatkov a zároveň poučený o následku neodstránenia nedostatkov. Žalobca ani na výzvu a dostatočné poučenie o možnosti zastavenia konania nedostatky v určenej lehote neodstránil. Vzhľadom na to správny orgán podľa § 30 ods. 1 písm. d/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) konanie zastavil. Krajský súd ďalej uviedol, že napadnuté rozhodnutia sú svojou povahou procesné rozhodnutia, ktoré neboli výsledkom rozhodovacej

činnosti žalovaného vo vecnom zmysle, pri ktorom by išlo o rozhodovanie o subjektívnych právach žalobcu, keďže takým je rozhodnutie o nepriznaní alebo priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci. Napadnuté rozhodnutia boli vydané z dôvodu nekonania žalobcu, ktorý bol poučený o následkoch nesplnenia požiadaviek zo strany žalovaného. Preto krajský súd toto rozhodnutie považoval za rozhodnutie procesnej povahy, ktoré nemalo a nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Na základe uvedených skutočností správny súd žalobu odmietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca - sťažovateľ z dôvodu uvedeného v ust. § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie zrušil a vec krajskému súdu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľ mal za to, že krajský súd nepostupoval správne, ak sa pri rozhodovaní obmedzil iba na ním zúženú argumentáciu žalovaného. Následne rozhodol arbitrárne a nepresvedčivo, pretože neposkytol sťažovateľovi odpovede na všetky ním predložené argumenty. Krajský súd samozrejme nemusel zohľadniť všetky argumenty sťažovateľa, ale jeho povinnosťou bolo držať sa merita veci a presvedčivo dať odpovede na podstatné otázky. Správny súd neposkytol vysvetlenie sťažovateľovi ako má predložiť niečo, čo neexistuje. V danom prípade výplatné pásky manželky za obdobie 7/2016, 8/2016, 9/2016 a 1/2017. Krajský súd rovnako neposkytol sťažovateľovi vysvetlenie, čo konkrétne zamlčal, ktoré nepravdivé údaje poskytol, ktoré nedostatky mal odstrániť a z čoho krajský súd vyvodil záver, že táto skutočnosť nemala za následok ujmu na právach sťažovateľa.

4. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojich predošlých vyjadreniach a v plnom rozsahu sa pridržiaval tvrdení v odôvodnení svojho rozhodnutia ako i prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy. Na základe uvedeného žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p.) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 S.s.p.), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 ods. 1 S.s.p.), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 S.s.p.) a následne preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1 písm. j/ S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

6. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že dňa 15.02.2017 bola Centru doručená žiadosť sťažovateľa o poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti pre porušenie základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V predmetnej žiadosti sťažovateľ okrem iného uviedol v Časti B: „Ústavnú sťažnosť proti UZ 2Obdo 5/2016 pre porušenie Európskeho dohovoru o ľudských právach a Ústavy Slovenskej republiky o spravodlivom súdnom procese. Dovoľujem si požiadať zastupovanie p. JUDr. Salokyho.“ Sťažovateľ návrh odôvodnil hrozbou zmeškania lehoty. Predbežným rozhodnutím bol sťažovateľovi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, pričom na spísanie a podanie ústavnej sťažnosti mu bol určený advokát JUDr. Saloky. Keďže žiadosť o poskytnutie právnej pomoci neobsahovala všetky doklady potrebné na preukázanie tvrdení dôležitých pre zistenie skutkového stavu a ďalších skutočností, sťažovateľ bol vyzvaný na odstránenie nedostatkov svojho podania, doloženie fotokópie dokladov podľa výzvy, pričom bol poučený, že konanie o jeho žiadosti bude zastavené, ak v určenej lehote požadované doklady nedoloží a nevyjadrí sa. Túto výzvu prevzal sťažovateľ dňa 03.04.2016, svoju povinnosť v stanovenej lehote nesplnil, doklady na posúdenie stavu materiálnej núdze nepredložil. Centrum preto konanie zastavilo. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy potvrdil.

7. Podľa § 177 ods. 1 S.s.p. správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

8. Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

9. Podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku, správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania

na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

10. V posudzovanom prípade Centrum zastavilo konanie z dôvodu, že sťažovateľ ani po výzve Centra svoj návrh v stanovenej lehote riadne nedoplnil. Uvedené nebolo možné odstrániť ani prípadnou súčinnosťou Centra, napr. dopytom u sociálnej poisťovni a uvedený nedostatok žiadosti a jej príloh naďalej bránil Centru meritórne rozhodnúť. Správny súdny poriadok v § 7 vymedzuje rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nepodliehajú prieskumu správnymi súdmi, resp. sú z nich vylúčené. V tomto negatívnom vymedzení právomoci správnych súdov zákon vymenováva aj rozhodnutia orgánu verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníkov konania. Správne konanie bolo zastavené práve z dôvodu nečinnosti žiadateľa pri odstraňovaní väd žiadosti aj napriek poučeniu Centra.

11. Za daných okolností kasačný súd mal preukázané, že v prípade rozhodnutia Centra o predbežnom nároku na poskytovanie právnej pomoci, sa jedná o procesné rozhodnutie, ktoré nepodlieha súdному prieskumu podľa § 7 písm. g/ S.s.p.. Toto však nebolo predmetom konania, keďže napadnuté rozhodnutia sa týkali už nároku na poskytnutie právnej pomoci. V prípade napadnutého rozhodnutia Centra, ktorým zastavil konanie o poskytnutí právnej pomoci sťažovateľovi (žiadateľovi) ide o rozhodnutie, ktorým sa administratívne konanie končí, preto aj Centrum správne uviedlo v poučení, že toto rozhodnutie je podľa § 177 a nasl. S.s.p. preskúmateľné súdom. Z toho dôvodu krajský súd nesprávne vyhodnotil toto rozhodnutie ako procesné a spadajúce pod výpočet rozhodnutí uvedených v § 7 S.s.p. S poukazom na uvedené je nutné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie žalovaného podlieha súdnému prieskumu a krajský súd sa touto vecou musí meritórne zaoberať.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky sťažovateľa vznesené v kasačnej sťažnosti za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie.

13. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.